

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 5 ust. 2 ogólnego rozporządzenia w sprawie ochrony danych osobowych należy interpretować w ten sposób, że dany dziennik urzędowy powinien być wyłącznie odpowiedzialny za wykonanie obowiązków ciężących na administratorze na podstawie tego przepisu, z wyłączeniem organów publicznych będących osobami trzecimi, które wcześniej przetwarzały dane zawarte w aktach urzędowych i dokumentach, których publikację zlecają, czy też obowiązki te spoczywają kumulatywnie na każdym z kolejnych administratorów?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia)
w dniu 5 kwietnia 2022 r. – État belge i Promo 54 / Promo 54 i État belge**

(Sprawa C-239/22)

(2022/C 257/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: État belge, Promo 54

Druga strona postępowania: Promo 54, État belge

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 1 i 2 oraz art. 135 ust. 1 lit. j) dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku braku szczegółowych zasad dotyczących stosowania kryterium pierwszego zasiedlenia do przebudowy nieruchomości dostawa, po dokonaniu przebudowy, budynku, który przed przebudową był przedmiotem pierwszego zasiedlenia w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. a) lub art. 12 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy, jest zwolniona z podatku od wartości dodanej?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Évora
(Portugalia) w dniu 6 kwietnia 2022 r. – TL**

(Sprawa C-242/22)

(2022/C 257/34)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Évora

Strony w postępowaniu głównym

TL

Druga strona postępowania: Ministério Público

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1-3 dyrektywy 2010/64/UE⁽¹⁾ i art. 3 dyrektywy 2012/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, samodzielnie lub w związku z art. 6 EKPC, można interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który w przypadku braku zapewnienia tłumacza ustnego oraz pisemnego tłumaczenia istotnych dokumentów procesowych podejrzanemu lub oskarżonemu, który nie rozumie języka postępowania, przewiduje sankcję względnej nieważności, która musi zostać podniesiona, oraz dopuszcza zarządzenie tej nieważności ze względu na upływ czasu?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. 2010, s. 280, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. 2012, L 142, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 22 kwietnia 2022 r. – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt./Magyar
Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal**

(Sprawa C-272/22)

(2022/C 257/35)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Druga strona postępowania: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Interwenient po stronie drugiej strony postępowania: FGSZ Földgázzsállító Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”) należy, w świetle art. 47 karty praw podstawowych, interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w postępowaniu prowadzonym przez organ regulacyjny tego państwa członkowskiego w przedmiocie ustalenia opłat za korzystanie z systemu, opłat za usługi mogące być świadczone przez operatorów systemów na podstawie taryf specjalnych oraz opłat za przyłączenie, wyłącznie operator systemu jest uznawany za stronę, której bezpośrednio dotyczy decyzja, zatem wyłącznie jemu przysługuje prawo do wniesienia środka zaskarżenia na decyzję wydaną w tym postępowaniu?
- 2) W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy art. 41 ust. 17 dyrektywy należy, w świetle art. 47 karty praw podstawowych, interpretować w ten sposób, że w wyniku zastosowania wspomnianego przepisu w sprawie takiej, jak będąca przedmiotem postępowania głównego, podmiot działający na rynku gazu ziemnego, który znajduje się w sytuacji takiej, jak skarżąca, która jest obciążana przez operatora systemu, na podstawie decyzji organu regulacyjnego państwa członkowskiego ustalającej opłaty za korzystanie z systemu, opłaty za usługi mogące być świadczone przez operatorów systemów na podstawie taryf specjalnych oraz opłaty za przyłączenie, opłatą za usługę, którą można świadczyć na podstawie taryfy specjalnej, należy uznać za stronę, której dotyczy wspomniana decyzja i w związku z tym jest on uprawniony do wniesienia środka zaskarżenia na tę decyzję?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 94).